

Full-Papers

1st NCCBT

1ST NATIONAL
CONFERENCE ON
COMMUNITY - BASED
TOURISM

การประชุมวิชาการระดับชาติด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน ครั้งที่ 1

“การท่องเที่ยวโดยชุมชน
เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีและยั่งยืน”

Community-Based Tourism
for a Good Quality of Life and Sustainability

วันที่ 28 - 29 มิถุนายน พ.ศ. 2561
ณ โรงแรมธรรมรินทร์ ธนา จังหวัดตรัง

คำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง
ที่ / ๒๕๖๑

เรื่อง เปลี่ยนแปลงคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ งานประชุมวิชาการระดับชาติด้าน
การท่องเที่ยวโดยชุมชน ภายใต้โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการแก่บุคลากร ด้านการท่องเที่ยวและกิจกรรมส่งเสริมการ
ท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดตรัง

ตามคำสั่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ที่ ๙๔/๒๕๖๑ เรื่องเปลี่ยนแปลงคำสั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ และผู้ทรงคุณวุฒิประจำห้องนำเสนอ งานประชุมวิชาการ
ระดับชาติด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน ภายใต้โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการแก่บุคลากร ด้านการท่องเที่ยวและกิจกรรม
ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดตรัง ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๑ นั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยา
เขตตรัง ขอยกเลิกคำสั่งดังกล่าว โดยได้เปลี่ยนแปลงคำสั่ง เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงรายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
พิจารณาบทความ และแยกคำสั่งเป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความเพียงอย่างเดียว
ตั้งนั้นเพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา
บทความ ซึ่งประกอบไปด้วยบุคคลภายนอก ดังต่อไปนี้

๑. ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ	คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.อัศวิน แสงพิบูล	คณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ วิสุทธิสมาจาร	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.อุมาพร มณีแนม	คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีรบรรต สมนึก	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๖. ดร.เฉลิมพล ศรีทอง	สาขาวิชาพาณิชยศาสตร์และการจัดการ ม.มหิดล วิทยาเขตกาญจนบุรี
๗. ดร.นุชประวีณ์ ลิขิตศรีณย์	คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๘. ดร.อนันต์ เชี่ยวชาญกิจการ	คณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
๙. ดร.รุศดา แก้วแสงอ่อน	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๐. ดร.รัฐชิตา สังขดวง	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	๗
สารบัญ	
สาส์นจากรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	1
กำหนดการการประชุมวิชาการระดับชาติด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน ครั้งที่ 1	2
กำหนดการนำเสนอบทความ และรายชื่อผู้เสนอผลงานวิชาการระดับชาติ	4
โครงการการจัดประชุมวิชาการระดับชาติด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน ครั้งที่ 1	9
รวมบทความยอดเยี่ยมวิชาการระดับชาติ	
1. ด้านการจัดการนำเที่ยว	14
101 การพัฒนาต้นแบบระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา กรณีศึกษาชุมชนคูคุด อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา	15
102 การพัฒนาสินค้าที่ระลึกจากผ้าฝ้ายของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มแม่บ้านทอผ้าและตัด เย็บชุมชนบ้านหนองสนม ตำบลบัวงาม อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี	23
103 การมีส่วนร่วมของคนในชุมชนต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: กรณีศึกษาชุมชนหยงสตาร์ จังหวัดตรัง	31
104 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนบ้านท่าเลน ตำบลเขาทอง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่	40
105 การพัฒนาและประเมินความพึงพอใจแอปพลิเคชันเพื่อการท่องเที่ยวย่านเมืองเก่า สงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์	48
106 การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านท่าหิน ตำบลท่าหิน อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา	55
107 ศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช	60
108 แนวทางการพัฒนามาตรฐานความปลอดภัยทางการท่องเที่ยวในจุดชมวิวดมผิงนางสี ตำบลคลองเคียน อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา	72
109 การศึกษากระบวนการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพบนวิถีวัฒนธรรมชุมชน กรณีศึกษา กิจกรรมปั่นพบปราชญ์	81
111 แนวทางการจัดการมาตรฐานอาหารเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต	91
112 พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการบริโภคอาหารท้องถิ่น ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดตรัง	101
113 ท่องเที่ยวชุมชน : ความเป็นจริง สิ่งที่ต้องทำ	113

กำหนดการนำเสนอบทความ

วันศุกร์ที่ 29 มิถุนายน 2561 ณ ห้องธนาสร (ชั้น 3) (ห้องนำเสนอที่ 1)

ลำดับ	เวลา (น.)	รหัส	ชื่อเรื่อง	ผู้นำเสนอและสถาบัน
1	09.00-09.20	103	การมีส่วนร่วมของคนในชุมชนต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: กรณีศึกษาชุมชนหอยสดาร์ จังหวัดตรัง	ฐิติพร นนโต และคณะ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2	09.20-09.40	104	แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนบ้านท่าเลน ตำบลเขาทอง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่	ศุภวรรณ ดันตสุทธิกุล และคณะ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
3	09.40-10.00	105	การศึกษาความต้องการในการพัฒนาโมบายแอปพลิเคชันเพื่อการท่องเที่ยว ย่านเมืองเก่าสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา	กรกช คำดี และคณะ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
4	10.00-10.20	106	การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านท่าหิน ตำบลท่าหิน อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา	จิรพัชร รัตนโสภา และคณะ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
5	10.20-10.40	107	ศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษาอำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช	เดโช แชน้ำแก้ว และคณะ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
6	10.40-11.00	108	แนวทางการพัฒนามาตรฐานความปลอดภัยทางการท่องเที่ยวในเสม็ดนางชี ตำบลคลองเคียน อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา	สาลินี ทิพย์เพ็ง และคณะ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
7	11.00-11.20	109	การศึกษากระบวนการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพะบณวิถีวัฒนธรรมชุมชนกรณีศึกษากิจกรรมบ้านพบปราชญ์	ชาติวี ลุนดำ และคณะ มหาวิทยาลัยมหิดล
8	11.20-11.40	101	การพัฒนาต้นแบบระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา กรณีศึกษาชุมชนคูคุด อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา	เทพกร ณ สงขลา และคณะ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
9	11.40-12.00	111	แนวทางการจัดการมาตรฐานอาหารเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต	วิมลรัตน์ บุญศรีรัตน์ และคณะ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
10	13.00-13.20	112	พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการบริโภคอาหารท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตรัง	จิระนาถ รุ่งช่วง และคณะ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน

กรณีศึกษา : อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช

Community Leader's Potential and Readiness for Community Tourism: A Case Study of Phi Pun District, Nakhon Si Thammarat Province.

เดโช แชน้ำแก้ว, บุญยิ่ง ประทุม, พงศประสิทธิ์ อ่อนจันทร์ และ ดร.จิตติมา ดำรงวัฒนะ

Daycho Khaenamkhaew, Boonying Patoom, Pongpasit Onjun and Dr. Jittima Damrongwattana

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อศึกษาความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน และเพื่อเปรียบเทียบศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ มีประชากร คือ ผู้นำชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในชุมชน อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้งหมด 160 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 113 คน สุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยการจับสลาก และผลการศึกษาพบว่า

1. ความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรมด้านองค์กรชุมชน ด้านการจัดการ และด้านการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.04) ซึ่งให้เห็นว่ามีความพร้อม และศักยภาพที่สามารถรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้อย่างเหมาะสม

2. การเปรียบเทียบศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม 4 ด้าน แยกตามศักยภาพผู้นำ ผลการศึกษาพบว่า โดยส่วนใหญ่เป็นผู้นำสตรีที่มีค่าเฉลี่ย 4.76 และการแปลผลในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นแนวทางในการดำเนินการเตรียมความพร้อมในพื้นที่ที่มีศักยภาพเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว เพราะผู้นำสตรีเน้นการส่งเสริมให้ร่วมเสนอความคิดเห็น ร่วมวางแผน และตัดสินใจ รับผลประโยชน์ ติดตามและประเมินผลร่วมกัน เพื่อสามารถนำข้อมูลไปต่อยอดได้ ในขณะที่เดียวกันก็อาจจะมีผลการผลักดันองค์กรชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนควบคู่กับคนในชุมชนมากขึ้น

คำสำคัญ : ศักยภาพผู้นำชุมชน, ความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน.

Abstract

This is a case study of Phi Pun district, Nakhon Si Thammarat province aiming to compare the potential of community leader with the readiness for community-based tourism. The study used quantitative research method by using Krejcie and Morgan approach to determine the sample size from the population of 160 community leaders whose job involves Phi Pun's community tourism. By means of simple random sampling,

the lottery drew 113 samples. The questionnaire was administered to collect data before analyzing the frequency and the average percentage. The results showed that:

1. In regard to all 4 aspects of the readiness for community-based tourism, i.e. natural resources, community culture, management, and learning, the mean score was at high levels ($\bar{X} = 4.04$). This pointed out that they are ready have the potential for community-based tourism.
2. A comparison of the community leader potential in all 4 aspects and the readiness for community-based tourism found that the majority of the leaders are female ($\bar{X} = 4.76$). This guides that female leaders have the potential in making the community ready for tourism because they focus on the promotion of sharing the ideas, of planning, making decision, getting the benefits, following up and evaluating together. As such, the community can take action based on the data and encourage the organizations in the community to cooperate more with community members so as to promote community-based tourism.

Keywords: Community Leader Potential, Readiness for Community-based Tourism

บทนำ

การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community - Based Tourism) ที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม พร้อมทั้งกำหนดทิศทาง และการจัดการโดยชุมชน 4 ด้าน คือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม ด้านองค์กรชุมชน ด้านการจัดการ และด้านการเรียนรู้ (องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน), 2553) เพราะการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนภายใต้การมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง และตัดสินใจของคนในชุมชนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมท้องถิ่น เรียนรู้ระหว่างกันและกัน เคารพในความแตกต่าง และการกระจายรายได้ในชุมชนชุมชน (สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน), 2560) พร้อมทั้งเป็นกลไกสนับสนุนชุมชนในการพัฒนาแบบมีส่วนร่วม รักษาสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และร่วมกับประโยชน์จากกิจกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างกลมกลืนในรูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน (ท่องเที่ยวโดยชุมชน CBT Community Based Tourism, 2554)

ซึ่งการท่องเที่ยวโดยชุมชนนั้น (Community - Based Tourism) เป็นการเรียนรู้ถึงมีกฎระเบียบ และแนวปฏิบัติในด้านสังคม ประเพณี และทรัพยากรธรรมชาติที่ชุมชนต้องมีการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมและเหมาะสม ชุมชนจึงจะได้รับประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยว (ระพีพรรณ ทองหล่อ และคณะ, 2551) ซึ่งการศึกษาครั้งนี้เลือกพื้นที่อำเภอพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นพื้นที่ที่ได้รับรายงานผลการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในจังหวัดนครศรีธรรมราชในปี พ.ศ. 2559 ว่ามีเกณฑ์เฉลี่ยการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ต่ำกว่าเกณฑ์ (สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอพิบูลย์, 2560) จึงต้องมีการพัฒนา และสร้างรายได้ ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปแบบของการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพราะอำเภอพิบูลย์มีทั้งทุนทางธรรมชาติ และทุนทางวัฒนธรรมที่มีศักยภาพสามารถนำมาใช้เป็นฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้ (เดโช แชนน้ำแก้ว บุญยั้ง ประทุม พงศ์ประสิทธิ์ อ่อนจันทร์ และจิตติมา คำวณิช, 2560) แต่ปัจจุบันยังไม่ได้นำทุนเหล่านี้

มาทำให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งต้องมีการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมด้านสิ่งดึงดูดความสนใจ ซึ่ดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว และขีดความสามารถในการบริหารจัดการ จะช่วยให้แหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพสูงขึ้น และสามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (เปรมจิต พรหมสารเมธี, 2553) ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพ์ภัทส พงศกรรังศิลป์ (2557) เรื่อง การจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษา บ้านโคกโคกร จังหวัดพังงา สรุปได้ว่า การท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืนอยู่ภายใต้ศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และมีผู้นำชุมชนที่เปิดโอกาสให้สมาชิกในชุมชนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยว และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rossukon Khonkumkard (2018) เรื่อง Marketing Mix Modeling for Community-Based Tourism, Banprasat Homestay, Amphoe Non Sung, Nakhon Ratchasima สรุปได้ว่า การนำเอาวิถีชุมชน และการเสริมสร้างการพัฒนาชุมชนภายใต้คุณค่าทางทรัพยากรทางธรรมชาติ วัฒนธรรม การเรียนรู้ องค์กร และการจัดการแล้วมีความพร้อมสามารถรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้

จากความสำคัญที่กล่าวมาแล้วข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งตามประเด็นข้อคำถามที่ว่า 1) ความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นอย่างไร และ 2) ศักยภาพผู้นำชุมชนกลุ่มใดที่มีความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนมากที่สุด ทั้งนี้เพื่อศึกษาศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่มีความเหมาะสม และสร้างรายได้ ให้ชุมชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช

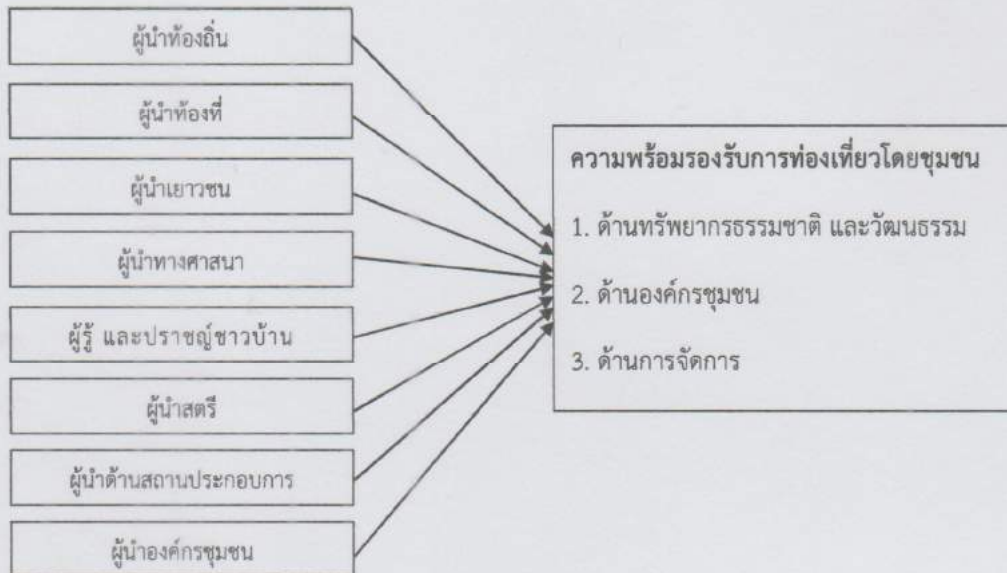
กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาค้นคว้านี้ ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดทฤษฎีขององค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) (2553) และปาวิจิตร สิงห์ศักดิ์ตระกูล และพัชรินทร์ เสริมการดี (2556 : 97-112) เพื่อมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม ด้านองค์กรชุมชน ด้านการจัดการ และด้านการเรียนรู้ สามารถนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง โดยมีประชากร ได้แก่ ผู้นำชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในชุมชน อำเภอพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้งหมด 160 คน (สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอพิบูลย์, 2560) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางค่าเรจิสรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (สงศรี ชมภูวงศ์, 2554) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 113 คน สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยการจับฉลาก

2. เครื่องมือรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากทบทวนเอกสาร และงานวิจัยเพื่อเป็นสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม แล้วจึงเสนอแบบสอบถามฉบับร่างเสนอที่ปรึกษาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษา และสำนวน จากนั้นนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอคณะผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไข (IOC) จำนวน 5 ท่าน แล้วจึงนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงข้อคำถาม และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจความถูกต้องอีกครั้ง ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีขององค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) (2553) และปาริฉัตร สิงห์ศักดิ์ตระกูล และพัชรินทร์ เสริมการดี (2556 : 97-112) จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม ด้านองค์กรชุมชน ด้านการจัดการ และด้านการเรียนรู้ ซึ่งลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า มี 5 ระดับ (ตั้งตารางที่ 1) และมีเกณฑ์การแปล

ความหมายของค่าเฉลี่ยศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช (ดังตารางที่ 2) หลังจากปรับตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำแบบสอบถามไปทำการทดลองใช้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 32 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ซึ่งได้เท่ากับ 0.946 ส่งอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง แล้วจึงดำเนินการเก็บข้อมูลจริงอีกครั้ง จำนวน 113 คน

ตารางที่ 1 รายละเอียดมาตราส่วนประเมินค่าศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

มาตราส่วนประเมินค่า	การแปลความหมาย
5 คะแนน	มากที่สุด
4 คะแนน	มาก
3 คะแนน	ปานกลาง
2 คะแนน	น้อย
1 คะแนน	น้อยที่สุด

(ที่มา : ส่งศรี ชมภูวงศ์, 2554)

ตารางที่ 2 รายละเอียดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

เกณฑ์ของค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	มาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	น้อยที่สุด

(ที่มา : ส่งศรี ชมภูวงศ์, 2554)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มต้นด้วยการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในบริบทของงานวิจัย ทั้งนี้เป็นการพบปะกับชุมชนอย่างไม่เป็นทางการเบื้องต้นก่อน หลังจากนั้นจึงลงพื้นที่ศึกษาศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยแบบสอบถามไปยังผู้นำชุมชนจำนวน 113 ฉบับ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

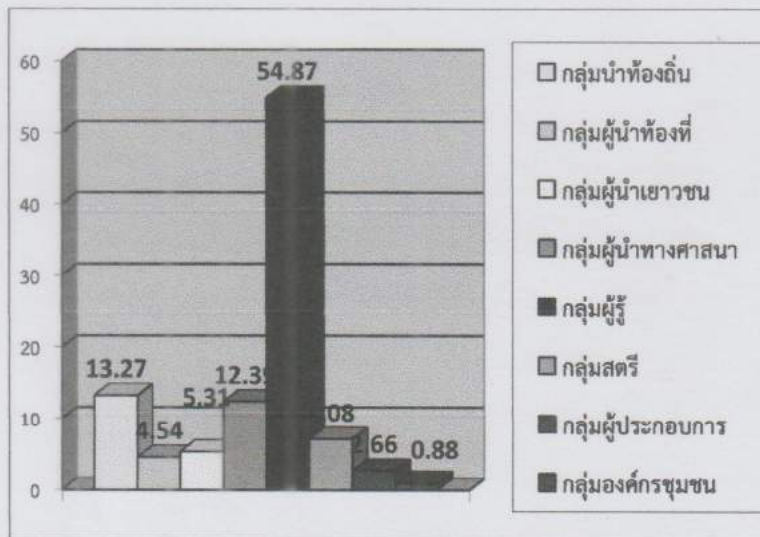
4.1 ความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ในตอนที่ 2 เกี่ยวกับศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนโดยชุมชนมาทำการวิเคราะห์ และแปลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

4.2 การเปรียบเทียบศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างตัวแปรต้น ได้แก่ ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ ผู้นำเยาวชน ผู้นำทางศาสนา ผู้รู้และปราชญ์ชาวบ้าน ผู้นำสตรี ผู้นำด้านประกอบการ และผู้นำองค์กรชุมชน โดยการรวบรวมข้อมูลดังกล่าว Crosstabs กับตัวแปรตามคือ ศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน ได้แก่ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม ด้านองค์กรชุมชน ด้านการจัดการ และด้านการเรียนรู้ โดยใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ จำนวน และร้อยละ โดยบรรยายได้ตาราง แล้วจึงนำมาวิเคราะห์เชิงพรรณนา

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มผู้รู้ มีจำนวนทั้งสิ้น 62 คน คิดเป็นร้อยละ 54.87 รองลงมา คือ กลุ่มนำท้องถิ่น มีจำนวนทั้งสิ้น 15 คน คิดเป็นร้อยละ 13.27 และน้อยที่สุด คือ กลุ่มองค์กรชุมชน มีจำนวนทั้งสิ้น 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.88 ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

2. ความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.04) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ผลการศึกษาพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.08) รองลงมา คือ ด้านการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.03) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.01) ตามลำดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 รายละเอียดค่าเฉลี่ย และระดับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม 4 ด้าน

สภาวะชุมชนด้านความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน	ระดับสภาวะชุมชนด้านความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน	
	$\bar{X}$	แปลผล
1. ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม	4.08	มาก
2. ด้านองค์กรชุมชน	4.03	มาก
3. ด้านการจัดการ	4.01	มาก
4. ด้านการเรียนรู้	4.04	มาก
รวม	4.04	มาก

2. การเปรียบเทียบศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม 4 ด้าน แยกตามศักยภาพผู้นำ ผลการศึกษาพบว่า

2.1 ผู้นำท้องถิ่น โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ผลการศึกษาพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.00) รองลงมา คือ ด้านการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.96) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านองค์กรชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.93) ตามลำดับ

2.2 ผู้นำท้องที่ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ผลการศึกษาพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.44) รองลงมา คือ ด้านการจัดการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.30) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.75) ตามลำดับ

2.3 ผู้นำเยาวชน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ผลการศึกษาพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.37) รองลงมา คือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.29) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.22) ตามลำดับ

2.4 ผู้นำทางศาสนา โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ผลการศึกษาพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.23) รองลงมา คือ ด้านการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.17) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านองค์กรชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.05) ตามลำดับ

2.5 ผู้รู้ และปราชญ์ชาวบ้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ผลการศึกษาพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.99) รองลงมา คือ ด้านองค์กรชุมชน และด้านการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.94) เท่ากัน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.91) ตามลำดับ

2.6 ผู้นำสตรี โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ผลการศึกษาพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านองค์กรชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 5.00) รองลงมา คือ ด้านการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.80) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.50) ตามลำดับ

2.7 ผู้นำด้านผู้ประกอบการ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ผลการศึกษาพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดการ และด้านการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.80) เท่ากัน รองลงมา คือ ด้านองค์กรชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.50) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.33) ตามลำดับ

2.8 องค์กรชุมชน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ผลการศึกษาพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.40) รองลงมา คือ ด้านองค์กรชุมชน และด้านการจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.00) เท่ากัน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.25) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า การเปรียบเทียบศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม 4 ด้าน แยกตามศักยภาพผู้นำ ผลการศึกษาพบว่า โดยส่วนใหญ่เป็นผู้นำสตรีที่มีค่าเฉลี่ย และการแปลผลในระดับมากที่สุด ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 รายละเอียดค่าเฉลี่ย และระดับการเปรียบเทียบศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม 4 ด้าน แยกตามศักยภาพผู้นำ

ศักยภาพผู้นำ ชุมชน	ความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน									
	ด้าน ทรัพยากรธรรม ชาติ และ วัฒนธรรม		ด้านองค์กร ชุมชน		ด้านการ จัดการ		ด้านการ เรียนรู้		รวมทุกด้าน	
	$\bar{X}$	แปล ผล	$\bar{X}$	แปล ผล	$\bar{X}$	แปล ผล	$\bar{X}$	แปล ผล	$\bar{X}$	แปล ผล
ผู้นำท้องถิ่น	4.00	มาก	3.93	มาก	3.94	มาก	3.96	มาก	3.96	มาก
ผู้นำท้องถิ่น	4.44	มาก	4.19	มาก	4.30	มาก	3.75	มาก	4.17	มาก
ผู้นำเยาวชน	4.29	มาก	4.25	มาก	4.22	มาก	4.37	มาก	4.28	มาก
ผู้นำทางศาสนา	4.23	มาก	4.05	มาก	4.15	มาก	4.17	มาก	4.15	มาก
ผู้รู้ และปราชญ์ ชาวบ้าน	3.99	มาก	3.94	มาก	3.91	มาก	3.94	มาก	3.95	มาก
ผู้นำสตรี	4.75	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด	4.50	มาก	4.80	มากที่สุด	4.76	มากที่สุด
ผู้นำด้าน ผู้ประกอบการ	3.33	ปาน กลาง	3.50	ปาน กลาง	3.80	มาก	3.80	มาก	3.61	มาก
องค์กรชุมชน	3.25	ปาน กลาง	3.00	ปาน กลาง	3.00	ปาน กลาง	3.40	ปาน กลาง	3.16	ปาน กลาง
รวม	4.08	มาก	4.03	มาก	4.01	มาก	4.04	มาก	4.04	มาก

อภิปรายผล

1. ความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรมด้านองค์กรชุมชน ด้านการจัดการ และด้านการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.04) ซึ่งให้เห็นว่ามีความพร้อม และศักยภาพที่สามารถรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดขององค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) (2560) ที่ได้กล่าวถึง การท่องเที่ยวโดยชุมชนเน้นการคำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม 4 ด้าน คือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม ธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีวิถีชีวิต มีวัฒนธรรมประเพณีที่มีด้านองค์กรชุมชนที่เข้าใจกัน มีปราชญ์ชาวบ้าน และมีส่วนร่วมในการพัฒนา ภายใต้การจัดการ เช่น กฎ และกติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมที่สามารถเชื่อมโยงกับการพัฒนาชุมชนได้อย่างเป็นธรรม อีกทั้งมีการเรียนรู้วิถีชีวิต และวัฒนธรรมที่แตกต่างเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว

2. การเปรียบเทียบศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม 4 ด้าน แยกตามศักยภาพผู้นำ ผลการศึกษาพบว่า โดยส่วนใหญ่เป็นผู้นำสตรีที่มีค่าเฉลี่ย 4.76 และการแปลผลในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rossukon Khonkumkard (2018) เรื่อง Marketing Mix Modeling for Community-Based Tourism, Banprasat Homestay, Amphoe Non Sung, Nakhon Ratchasima สรุปได้ว่า การเสริมสร้างการพัฒนาชุมชนภายใต้คุณค่าทางทรัพยากรทางธรรมชาติ วัฒนธรรม การเรียนรู้ องค์กร และการจัดการแล้วมีความพร้อมสามารถรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้ และยังคงสอดคล้องกับแนวคิดของเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล (2561) ที่กล่าวว่า กลุ่มสตรีในชุมชนสามารถเสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาตนเอง และทำประโยชน์ให้ครอบครัว และสังคมมากยิ่งขึ้น โดยเสริมสร้างความรู้ ทักษะ และเพิ่มขีดความสามารถต่อการพัฒนาสังคมของสตรีในชุมชนให้สามารถดำเนินงานในส่วนที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสร้างความเชื่อมั่นให้สตรีในชุมชนมีความเข้มแข็ง เป็นฐานพลังในการขับเคลื่อนกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน ตามนโยบายให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย รวมถึงเพื่อกระตุ้นให้สตรีเป็นต้นแบบในการพัฒนาตนเองเพื่อขยายผลแก่สตรีกลุ่มอื่น ๆ เชื่อมโยงเป็นความสัมพันธ์ของกลุ่มสตรีกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นกลุ่มส่งเสริมอาชีพ และเพิ่มรายได้ให้กับสตรีในชุมชนเพื่อเจือจุนครอบครัวให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สามารถช่วยเหลืองานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้ เช่น การดูแลห้องพัก อาหาร และให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพที่สตรีสามารถทำได้ในชีวิตประจำวันแก่นักท่องเที่ยว และผู้มาเยือนได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น ส่วนใหญ่ผู้นำสตรี หรือแม้แต่พนักงานท่องเที่ยวที่เป็นผู้หญิงยอมรับในความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรมด้านองค์กรชุมชน ด้านการจัดการ และด้านการเรียนรู้ แต่อาจจะมีการผลักดันองค์กรชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น โดยเน้นการส่งเสริมให้ผู้นำเข้ามาร่วมเสนอความคิดเห็น ร่วมวางแผน ตัดสินใจร่วมกัน รับผลประโยชน์ร่วมกัน และท้ายสุดคือ ติดตามและประเมินผลร่วมกัน

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการส่งเสริมผู้นำสตรีให้เข้ามามีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวโดยชุมชนของอำเภอพิบูลย์ จังหวัด นครศรีธรรมราช เพราะมีศักยภาพมากที่สุดในทุกด้าน ให้เข้ามามีส่วนร่วม ทั้งเสนอความคิดเห็น วางแผนการท่องเที่ยว ร่วมกัน ตัดสินใจร่วมกัน ได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวร่วมกัน พร้อมทั้งติดตามและประเมินผลการท่องเที่ยวโดย ชุมชนร่วมกัน และควรปรับปรุงพัฒนาองค์กรชุมชนให้มีศักยภาพพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนควบคู่กับคนใน ชุมชนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

เครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล. (2561). องค์กรชุมชน(บ้านบากันเคย):กลุ่มสตรีและแม่บ้าน. สืบค้น เมื่อ 18 มิถุนายน 2561, จาก <http://www.cbtsatun.com/know-detail.php?id=89&cm=10>.

เดโช แชนนำแก้ว บุญยิ่ง ประทุม พงศ์ประสิทธิ์ อ่อนจันทร์ และจิตติมา ดำรงวัฒนะ. (2560). การจัดการความรู้ด้านการ พัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการวางแผนจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา : อำเภอพิ บูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช. นครศรีธรรมราช : ความร่วมมือระหว่างสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (เอกสารอัดสำเนา).

ท่องเที่ยวโดยชุมชน CBT Community Based Tourism. (2554). สืบค้นเมื่อ 31 พฤษภาคม 2561, จาก <http://maehongson4u.com/cbt.html>

ปาริฉัตร สิงห์ศักดิ์ตระกูล และพัชรินทร์ เสริมการดี. (2556). การศึกษาศักยภาพ และแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์ของชุมชนบ้านทุ่งมะปราง อำเภอควนโดนและบ้านโดนป่าหน้น อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล. วารสารสุทธิ ปริทัศน์ ปีที่ 27 ฉบับที่ 83 หน้า 97-112.

เปรมจิต พรหมสารเมธี. (2553). การพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมสำหรับนักท่องเที่ยว นานาชาติในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์. (2557). การจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษา บ้านโคกไคร จังหวัด พังงา. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ปีที่ 7 ฉบับที่ 3 เดือนกันยายน - ธันวาคม หน้า 650-665.

ระพีพรรณ ทองหล่อ และคณะ. (2551). การสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนด้วยกระบวนการวิจัยเชิง ปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (เอกสารอัด สำเนา).

สงศรี ชมพูนุชดี. (2554). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน). (2560). การท่องเที่ยวชุมชนวิถีคนขอนแก่น. สืบค้นเมื่อ 1 มิถุนายน 2561, จาก <http://codi.or.th/index.php/public-relations/news/15332-2017-02-24-08-33-05>.

สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอพิบูลย์. (2560). รายชื่อการติดต่อผู้ผลิต และผู้ประกอบการ. นครศรีธรรมราช : สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอพิบูลย์. (เอกสารจัดสำเนา).

องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน). (2553). การท่องเที่ยวโดยชุมชน (COMMUNITY - BASED TOURISM) . สืบค้นเมื่อ 4 พฤษภาคม 2561, จาก <http://www.dasta.or.th/th/component/k2/item/674-674>

Rossukon Khonkumkard. (2018). Marketing Mix Modeling for Community- Based Tourism, Banprasat Homesta, Amphoe Non Sung, Nakhon Ratchasima. MCU Congress 2, Topics "Thai Higher Education in THAILAND 4. 0" Monday, April 30, 2018, Theater B, Faculty of Social Sciences Mahachulalongkomrajavidyalaya University P.288-294.

๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๑

เรื่อง ตอบรับการเข้าร่วมนำเสนอบทความวิจัย

เรียน คุณเดโช แชน้ำแก้ว, คุณบุญยิ่ง ประทุม, คุณพงศ์ประสิทธิ์ อ่อนจันทร์ และดร.จิตติมา ดำรงวัฒนะ

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัย เรื่อง “ศักยภาพผู้นำชุมชนกับความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา: อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน ครั้งที่ ๑ “การท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีและยั่งยืน” ระหว่างวันที่ ๒๘ - ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ ณ โรงแรมธรรมรินทร์ ธนา จังหวัดตรัง นั้น

ในการนี้ คณะกรรมการฝ่ายพิจารณาบทความและตรวจเอกสาร มีความยินดี**ตอบรับ**และขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมนำเสนองานในการประชุมวิชาการครั้งนี้ โดยท่านสามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <http://cht.rmutsv.ac.th/CBTconference๒๐๑๘/?q=th>

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ดุสิตพร ฮกทา)

ประธานคณะกรรมการฝ่ายพิจารณาบทความและตรวจเอกสาร
การประชุมวิชาการระดับชาติด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน ครั้งที่ ๑

คณะกรรมการฝ่ายพิจารณาบทความและตรวจเอกสาร

อาจารย์จิตติมา บุญมี

โทรศัพท์ ๐๙ ๕๔๒๙ ๗๗๕๔